

Cuvântul cheie

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- "În apărarea mea, nimic de spus,
Dar nici regrete n-am, de-aceea, vino,
Și ia-ți spre stele drumuri numai dus
Că înapoi nu vom veni, străino."

Mi-ai zis cândva și nimeni n-a-ndrăznit
Să mă oprească. Te-am urmat tăcută,
Fără-ntrebări, pe-un ciob de infinit
Să fim perechea lumii, absolută.

În apărare n-am nimic de zis,
E vina mea că împărțim pământul
În două părți: permis și nepermis,
Dar mai întâi de toate-a fost cuvântul.

- Am fost legați atunci de-un jurământ,
Ne-am asumat complet aceeași vină,
Am tors în doi fuioarele de vânt
Și am adus iubirea în lumină.

Culegători de slove, exigenți,
Noi am purtat în inimă comoara
Emoției, doi meri inconștienți,
Sub care-a scris Vivaldi primăvara.

Ne judece oricine, fără rost
E condamnarea lumii... Penitența
E dulce câtă vreme adăpost
Mi-e visul tău, nu voi cerși clemența.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș